SIERPIEŃ 1980

CZYTELNIA
REGIONALNA

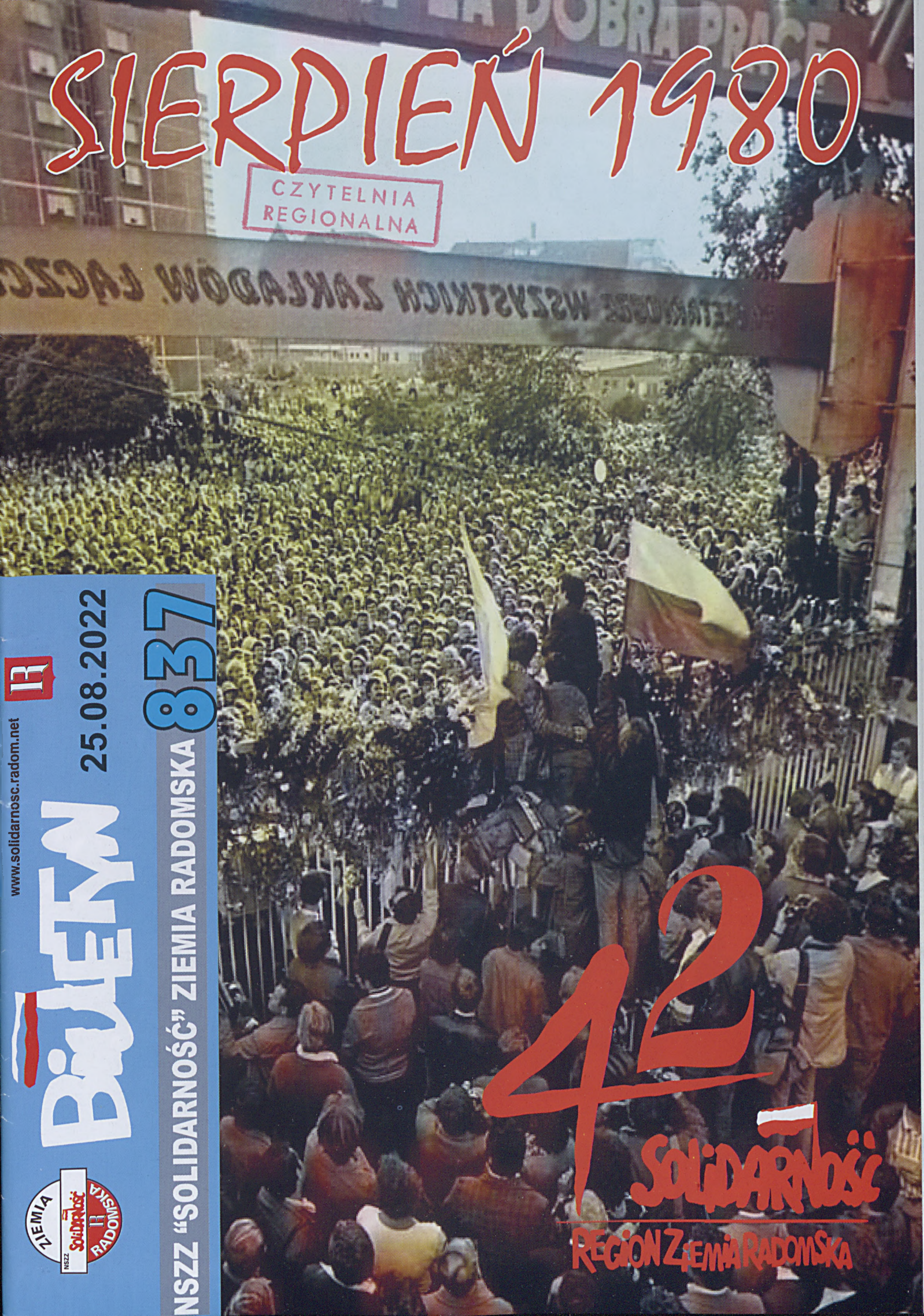

BIULETYN
25.08.2022
837
NSZZ "SOLIDARNOŚĆ" ZIEMIA RADOMSKA
www.solidarnosc.radom.net

SIERPIEŃ 1980

42

Solidarność

REGION ZIEMIA RADOMSKA

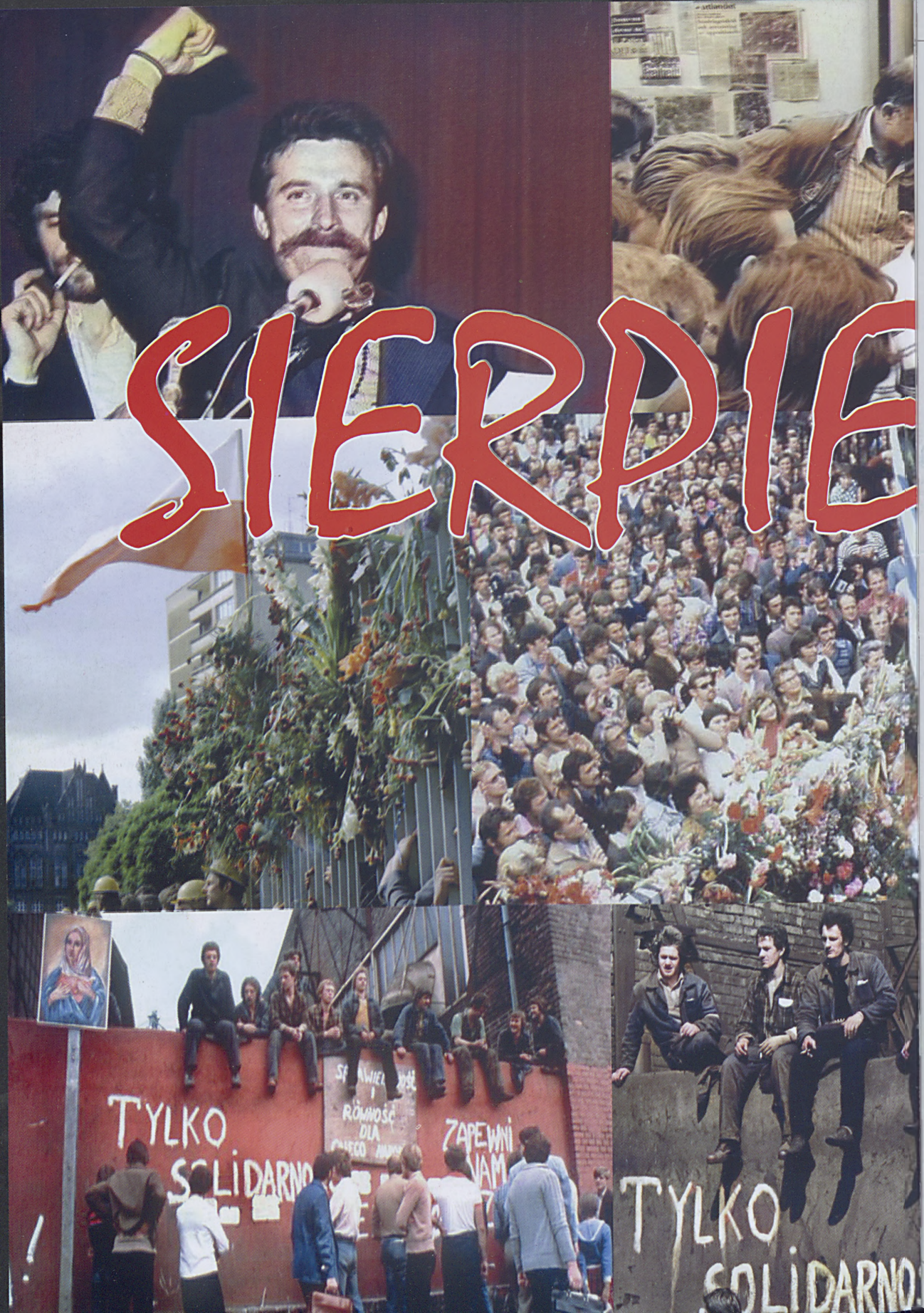

KRÓTKO

XXII Posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność"
Ziemia Radomska kadencji 2018-2023

Radom 2022-06-21

21 czerwca odbyło się kolejne w tym roku posiedzenie Zarządu Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska. Zebranie poprowadził przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, który powitał członków ZR i zaprezentował porządek obrad - przyjęty jednogłośnie. W posiedzeniu wzięła udział przewodnicząca Regionalnej Komisji Rewizyjnej Jadwiga Poźniak.

Na wstępie wiceprzewodniczący ZR Krzysztof Kośla przedstawił decyzje i uchwały z poprzedniego posiedzenia ZR (17.05.). Potem przeprowadzono wybory uzupełniające do składu Prezydium Zarządu Regionu. Ten krok spowodowany został rezygnacją z końcem 2021 r. z funkcji członka Prezydium ZR przez kol. Bogdana Stępińskiego. W głosowaniu niejawnym zebrani dokooptowali do składu Prezydium członkinię ZR Beatę Sułowską (jednogłośnie).

Omówiono również finalne przygotowania do obchodów 46. rocznicy Radomskiego Czerwca'76.

Obchody 46. rocznicy Czerwca'76 w Płocku i Ursusie

26 czerwca 2022 r. delegacja Zarządu Regionu w składzie - Marek Kicior, członek Prezydium ZR, oraz poczet sztandarowy ZR (Małgorzata Czarnecka, Tadeusz Brydowski, Jerzy K. Kaczkowski) - uczestniczyła w obchodach 46. rocznicy Czerwca'76 w Płocku.

26 czerwca 2022 r. delegacja Zarządu Regionu w składzie -Przewodniczący ZR Zdzisław Maszkiewicz, oraz poczet sztandarowy ZR (Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Andrzej Wójcik) uczestniczyła w obchodach 46. rocznicy Czerwca'76 w Ursusie.

NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska uczcił 78. rocznicę Powstania Warszawskiego

- 1 sierpnia w Radomiu przewodniczący Zarządu Regionu Zdzisław Maszkiewicz wraz z pocztem ZR w składzie – Wiesław Rychter, Jan Król, Andrzej Wójcik – uczestniczył w uroczystościach 78. rocznicy Powstania Warszawskiego na cmentarzu przy ul. Limanowskiego w Radomiu, w radomskiej Katedrze oraz pod Pomnikiem Żołnierzy AK.

- Tego samego dnia w Lipsku Wojciech Dziółko wraz z delegacją TKK Lipsko wziął udział uroczystościach 78. rocznicy Powstania Warszawskiego.

- Z kolei delegacja TKK Pionki w składzie - Zofia Sekuła, Józef Monkosa, Elżbieta Piotrowska - uczestniczyła w nabożeństwie rocznicowym w kościele p.w. św. Barbary Pionkach.

Uroczyste obchody Święta Wojska Polskiego w Radomiu

15 sierpnia 2022 r. delegacja ZR w składzie - wiceprzewodniczący ZR Andrzej Wójcicki wraz pocztem sztandarowym ZR (Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Jan Król) - uczestniczyła w obchodach z okazji Święta Wojska Polskiego w Radomiu. Rozpoczęły się one o godzinie 12.00 nabożeństwem w kościele pod wezwaniem Świętego Stanisława Biskupa w Radomiu (kościół garnizonowy). Nabożeństwo poprowadził ksiądz major Łukasz Hubacz.

Po zakończeniu mszy świętej, zebrane delegacje i goście przenieśli się na Plac Konstytucji 3 Maja, gdzie odbył się uroczysty apel.

26 czerwca 2022 r. - Ursus

26 czerwca 2022 r. - Płock

46. rocznica śmierci ks. Romana Kotlarza, Męczennika Radomskiego Czerwca'76

Przewodniczący Zarządu Regionu Zdzisław Maszkiewicz wziął 18 sierpnia 2022 r. udział w obchodach 46. rocznicy śmierci ks. Romana Kotlarza w Pelagowie-Trablicach.

Towarzyszył mu poczet sztandarowy ZR w składzie - Wiesław Rychter, Marian Byzdra, Jan Król.

O godzinie 12.00 przewodniczący Zdzisław Maszkiewicz spotkał się z wicepremierem Piotrem Glińskim - omawiano m.in. sprawę jak najszybszego wypuszczenia na ekrany kinowe filmu fabularnego „Klecha" (reż. Jacek Gwizdała) poświęconego postaci ks. Romana.

O godzinie 17.00 uczestnicy uroczystości wzięli udział w rocznicowej mszy św. w kościele w Pelagowie-Trablicach (dawnej parfii ks. Romana), którą odprawił JE ks. bp Marek Solarczyk, Ordynariusz Diecezji Radomskiej. W homilii ks. bp Solarczyk mówił, że ks. Roman Kotlarz był świadkiem i sługą tego, co Boże, poprzez swoją posługę kapłańską w każdym czasie i miejscu. – I dzisiaj możemy wręcz powiedzieć: dla każdego i za każdą cenę, włącznie za cenę życia, ale z nadzieją życia wiecznego – podkreślił. Na koniec modlił się o dar beatyfikacji ks. Kotlarza.

Obchody 46. rocznicy Radomskiego Czerwca'76

Radom, 2022-06-25

Przedstawiciele Kancelarii Prezydenta RP, Parlamentu oraz liczna rzesza członków i sympatyków NSZZ „Solidarność" uczestniczyli w obchodach 46. rocznicy Radomskiego Czerwca'76. U zbiegu ulic 25 Czerwca i Żeromskiego odprawiona została msza święta celebrowana przez biskupa Marka Solarczyka, Ordynariusza Diecezji Radomskiej. Honorowe miejsce w czasie obchodów zajęli oczywiście uczestnicy wydarzeń z 1976 roku – Bohaterowie Radomskiego Czerwca na czele ze Stanisławem Kowalskim, prezesem Stowarzyszenia Radomski Czerwiec '76.

Organizatorami uroczystości byli: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska, Prezydent Miasta Radomia oraz Stowarzyszenie Radomski Czerwiec. Pod pomnikiem Radomskiego Czerwca'76 zgromadziło się jak co roku kilkaset osób oraz liczne delegacje i poczty sztandarowe NSZZ „Solidarność" - z pocztami z KF Ursusa i ZR Płockiego, Środkowowschodniego, Świętokrzyskiego oraz Stowarzyszenia Czerwiec'76 i „Solidarności" Rolników Indywidualnych, przedstawiciele Komisji Zakładowych NSZZ "Solidarność" Regionu Ziemia Radomska. W obchodach wzięła także udział Kompania Reprezentacyjna WP garnizonu radomskiego oraz orkiestra wojskowa.

Pod pomnikiem pojawili się też przedstawiciele: rządu RP oraz Kancelarii Prezydenta, w tym doradca prezydenta RP Dariusz Dudek, radomscy parlamentarzyści - Marek Suski (szef Gabinetu Politycznego Prezesa Rady Ministrów), Wojciech Skurkiewicz (wiceminister MON), Anna Kwiecień, Andrzej Kosztowniak, przedstawiciele władz miasta Radomia z Prezydentem Radosławem Witkowskim, Rady Miejskiej miasta Radomia z przewodniczącą Kingą Bogusz oraz władz Mazowsza – wicewojewoda Mazowiecki Artur Standowicz i Krzysztof Murawski, Starosta Radomski Waldemar Trelka, przedstawiciele powiatu ziemskiego Radomskiego i powiatów sąsiednich i gmin, Światowego Związku Żołnierzy Armii Krajowej, Związku Więźniów Politycznych Okresu Stalinowskiego i Związku Sybiraków, Represjonowanych w Stanie Wojennym, harcerzy, przedstawiciele IPN z Lublina i Radomia, Państwowej i Ochotniczej Straży Pożarnej, leśników, Wojska Polskiego, Państwowej Inspekcji Pracy.

Tradycyjnie głównym punktem obchodów była rocznicowa msza św. przy pomniku Radomskiego Czerwca'76. Eucharystii, która rozpoczęła się i o 13.00 przewodniczył bp Marek Solarczyk. - Stajemy w 46. rocznicę wydarzeń Radomskiego Czerwca, właśnie w tych godzinach, kiedy dokonywały się doniosłe momenty z historii naszej ojczyzny, ale i tak mocno wpisane w życie wielu z was, tu obecnych, i waszych bliskich - powiedział ordynariusz. - Wydarzenia sprzed 46 lat były wielkim wołaniem o to, aby człowiek mógł nieść Boże błogosławieństwo wspólnoty, szacunku, godności, troski i odpowiedzialności.

W homilii biskup Solarczyk nawiązał także do postaci sługi Bożego ks. Romana Kotlarza, męczennika Radomskiego Czerwca'76 - Jego uczestnicy przeżywali swoje życie, ale i chronili swoją wiarę. Czyż to nie w związku z tym było to wyjątkowe świadectwo i wyjątkowy znak, postawa ks. Kotlarza i jego posługa na schodach kościoła Świętej Trójcy i błogosławieństwo tych, którzy protestowali [...] Niech to będzie czas naszej wdzięczności za ks. Kotlarza, za tylu oddanych wiernych świadków wiary, kapłanów, ale i osób świeckich, tych, którzy błogosławieństwo Boga, wierności dla tego, co On ofiaruje i czego naucza, składali i składają. Niech to będzie również okazja dla nas do odnowienia naszych pragnień, aby z taką gorliwością i oddaniem pójść. Niech w naszym życiu wypełnia się dar błogosławieństw Jezusa Chrystusa. Niech Jego obecność, niech moc Bożej łaski nas wspiera i prowadzi.

Przesłanie Prezydenta RP Andrzeja Dudy do Bohaterów Radomskiego Czerwca'76 odczytał jego doradca Dariusz Dudek. „Wydarzenia Czerwca 1976 roku to jedna z najważniejszych kart w najnowszej historii Polski. Wstrząsnęły one posadami komunistycznego systemu. Ludzie wyszli na ulice, aby upomnieć się o swoją godność, prawa i chleb. Spontaniczne protesty, w których wzięło udział osiemdziesiąt tysięcy osób w wielu miejscach kraju, były wyrazem społecznego oporu oraz tworzącej się wspólnoty i solidarności. [...] Pamięć o Czerwcu 1976 to pamięć o słusznym robotniczym gniewie i godnościowym proteście ludzi pracy. To pamięć o walce i ofiarach. To zarazem pamięć o rodzącej się wolności. Wolności, która ostatecznie odnosi dziejowy triumf, bo żadna przemoc nie jest w stanie na trwałe jej stłumić.[...] Dramatyczna, ale i chlubna lekcja Czerwca 1976 będzie dla nas zawsze inspiracją w zmaganiach ze złem w obronie dobra. Gorąco dziękuję wszystkim, którzy pielęgnują pamięć o bohaterach czerwcowego zrywu. Proszę przyjąć moje serdeczne pozdrowienia."

Po nabożeństwie uczestnicy obchodów złożyli kwiaty pod Pomnikiem Radomskiego Czerwca'76.

Przed liturgią, o godzinie 11.30, uroczystości odbyły się także przed budynkiem Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych, w którym 46 lat temu znajdowała się siedziba KW PZPR.

42. ROCZNICA POWSTANIA NSZZ „SOLIDARNOŚĆ"

Dzień Wolności i Solidarności

30 i 31 sierpnia oraz 3 września 1980 r. przedstawiciele strajkujących oraz rządzącej wówczas w Polsce PZPR podpisali Porozumienia Sierpniowe.

Na ich mocy 17 września w Gdańsku przedstawiciele robotników z całej Polski powołali ogólnopolski Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność". Dzień 31 sierpnia - został ustanowiony świętem państwowym przez Sejm RP w dniu 27 lipca 2005 roku (Dz. U. 2005 nr 155 poz. 1295).

Polityka gospodarcza I sekretarza PZPR Edwarda Gierka zaczęła załamywać się po 1975 wskutek niesprawności komunistycznej gospodarki powodującej wzrost zadłużenia zagranicznego. W czerwcu 1976 w Radomiu i Ursusie doszło do pierwszych strajków, na które władza zareagowała represjami. Do obrony robotników powołany został KOR.

W 1980 sytuacja gospodarcza pogorszyła się jeszcze bardziej. W okresie PRL ceny większości towarów były ustalane centralnie przez rząd. O tym, ile kosztowała kiełbasa w każdym państwowym sklepie na terenie całego kraju, decydowali urzędnicy w Warszawie. Produkcja i sprzedaż mięsa oraz wędlin przez osoby prywatne była zabroniona. Decyzje dotyczące najważniejszych podwyżek wymagały decyzji Biura Politycznego KC PZPR. 1 lipca 1980 władze partii podjęły decyzję o podwyższeniu cen mięsa i wędlin. Już po ośmiu dniach wybuchły pierwsze strajki lubelskie i trwały do 25 lipca.

Stocznia Gdańska

Kolejna fala protestów zaczęła się 14 sierpnia w Stoczni Gdańskiej zorganizowana przez Wolne Związki Zawodowe Wybrzeża. Po raz pierwszy wśród postulatów pojawiły się żądania polityczne. Około godziny 11.00 tego dnia do stoczni przedostał się Lech Wałęsa, jeden ze zwolnionych z pracy robotników stoczniowych. Komitet strajkowy zażądał przywrócenia do pracy Anny Walentynowicz i Lecha Wałęsy, wzniesienia pomnika ofiar 1970, uszanowania praw pracowniczych oraz przedstawił żądania socjalne. Dwa dni później w stoczni pojawiła się delegacja innych strajkujących zakładów z Bogdanem Lisem i Andrzejem Gwiazdą. Powołano Międzyzakładowy Komitet Strajkowy (MKS) z Lechem Wałęsą na czele. 17 sierpnia przed bramą stoczni ksiądz Henryk Jankowski odprawił mszę. Na tej samej bramie zawieszono 21 postulatów Komitetu Strajkowego. Następnego dnia w sali BHP pojawili się eksperci wywodzący się ze środowisk katolickich i KORu, którzy mieli doradzać robotnikom podczas rokowań z władzami.

Przewodniczącym Komisji Ekspertów MKS został Tadeusz Mazowiecki, a w jej pracach udział wziął Bronisław Geremek. Wśród protestujących robotników popularna stała się pieśń „Mury" śpiewana przez Jacka Kaczmarskiego.

21 postulatów

Postulaty robotników były dla władz trudne do zaakceptowania, bo nie dotyczyły wyłącznie ekonomii. Jako pierwsze żądanie strajkujący postawili zapewnienie im prawa do utworzenia własnej reprezentacji w państwie. Robotnicy chcieli samodzielnie zorganizować się w wolne związki zawodowe, które mogłyby przemawiać do „rządu robotniczo-chłopskiego" w imieniu „ludu pracującego miast i wsi". W ten sposób stawiali w wątpliwość wiary godność PZPR jako partii, która miała sprawować rządy w imieniu proletariatu.

Kolejne postulaty również miały charakter polityczny. Robotnicy domagali się przestrzegania zawartego w konstytucji PRL prawa do wolności słowa oraz dostępu do kontrolowanych przez partię mediów.

Strajkujący żądali też zaprzestania represji wobec osób prześladowanych za przekonania. W ostatnim postulacie domagali się wolnych sobót.

Postulaty robotników wydawały się partii radykalne, ale nie pragnęli oni obalenia „władzy ludowej". Ówczesna sytuacja geopolityczna nie dawała nadziei na to, że mogą runąć mury oddzielające Polskę od wolnego świata. „Imperium zła" było wciąż groźne. Zgodnie z doktryną Leonida Breżniewa, żaden kraj należący do Układu Warszawskiego nie mógł zawrócić z drogi do komunizmu. Rządy osadzone przez ZSRR w krajach obozu wschodniego mogły w razie czego liczyć na „bratnią pomoc" od towarzyszy z państw sąsiednich. Przykładem była tutaj Praska Wiosna, która została siłą stłumiona dzięki inwazji wojsk Układu Warszawskiego (w tym Armii Czerwonej oraz Ludowego Wojska Polskiego). Obawa przed obcą inwazją hamowała zapędy strajkujących, którzy wzywali do stworzenia „socjalizmu z ludzką twarzą". Wierzyli, że państwo „ludowe" można zreformować, aby polepszyć los szarego człowieka.

Porozumienia sierpniowe

W kontrolowanej przez partię prasie pojawiają się wzmianki o „przerwach w pracy w Gdańsku". Cenzura zabra-

(cd. na str. 6)

42. ROCZNICA POWSTANIA NSZZ „SOLIDARNOŚĆ"

Dzień Wolności i Solidarności

(cd. ze str. 5)

niała używania słowa „strajk" w oficjalnych przekazach, ale społeczeństwo nie dało się tak łatwo oszukać. Polacy mogli odbierać przez nadające zza żelaznej kurtyny Radio Wolna Europa, które przekazywało im wiarygodne wiadomości. Już 18 sierpnia w Stoczni Szczecińskiej wybuchł strajk, na którego czele stanął Marian Jurczyk. Do 21 sierpnia strajki rozlały się na cały kraj. Stanęła większość zakładów pracy w Gdańsku i Szczecinie. Wydobycie wstrzymało szereg kopalni na Górnym Śląsku. Gdański MKS reprezentował pod koniec strajków ponad 600 przedsiębiorstw z całego kraju.

Protesty robotników w czerwcu 1956 i w grudniu 1970 władze PZPR stłumiły siłą. Zasięg protestów z sierpnia 1980 roku był tak wielki, że partia została zmuszona do negocjacji.

21 sierpnia do Gdańska przybyła Komisja Rządowa z Mieczysławem Jagielskim, a do Szczecina z Kazimierzem Barcikowskim. 30 i 31 sierpnia oraz 3 września przedstawiciele strajkujących oraz rządzącej partii podpisali Porozumienia sierpniowe. Na ich mocy 17 września w Gdańsku przedstawiciele robotników z całej Polski powołali ogólnopolski Niezależny Samorządny Związek Zawodowy „Solidarność". Nazwę zaproponował Karol Modzelewski. Autorem logo związku był Jerzy Janiszewski, student gdańskiej PWSP wyróżniony wcześniej za projekty plakatów. Charakterystyczne litery nazwane solidarycą miały wyobrażać tłum strajkujących, wspierających się wzajemnie podczas protestu.

21 postulatów [fragmenty]

1. Akceptacja niezależnych od partii i pracodawców wolnych związków zawodowych wynikających z ratyfikowanych przez PRL Konwencji nr 87 Międzynarodowej Organizacji Pracy, dotyczących wolności związków zawodowych.
2. Zagwarantowanie prawa do strajku oraz bezpieczeństwa strajkującym i osobom wspomagającym.
3. Przestrzegać zagwarantowanej w Konstytucji PRL wolności słowa, druku, publikacji, a tym samym nie represjonować niezależnych wydawnictw oraz udostępnić środki masowego przekazu dla przedstawicieli wszystkich wyznań.
4. Przywrócić do poprzednich praw:
a. ludzi zwolnionych z pracy po strajkach w 1970 i 1976 r. studentów wydalonych z uczelni za przekonania,
b. zwolnić wszystkich więźniów politycznych [...]
c. znieść represje za przekonania.
5. Podać w środkach masowego przekazu informację o utworzeniu Międzyzakładowego Komitetu Strajkowego oraz publikować jego żądania.
6. Podać realne działania mające na celu wyprowadzenie kraju z sytuacji kryzysowej poprzez:
a. podanie do publicznej wiadomości pełnej informacji o sytuacji społeczno-gospodarczej,
b. umożliwienie wszystkim środowiskom i warstwom społecznym uczestniczenie w dyskusji nad programem reform.
7. Wypłacić wszystkim pracownikom biorącym udział w strajku wynagrodzenie za okres strajku – jak za urlop wypoczynkowy, z funduszu CRZZ.
8. Podnieść zasadnicze uposażenie każdego pracownika o 2000 zł na miesiąc, jako rekompensatę dotychczasowego wzrostu cen.
9. Zagwarantować automatyczny wzrost płac równolegle do wzrostu cen i spadku wartości pieniądza. [...]
12. Wprowadzić zasady doboru kadry kierowniczej na zasadach kwalifikacji, a nie przynależności partyjnej oraz znieść przywileje MO, SB i aparatu partyjnego poprzez: zrównanie zasiłków rodzinnych, zlikwidowanie specjalnych sprzedaży, itp.
13. Wprowadzić na mięso i jego przetwory kartki – bony żywnościowe (do czasu opanowania sytuacji na rynku).
14. Obniżyć wiek emerytalny dla kobiet do 55 lat, a dla mężczyzn do lat 60 lub przepracowanie w PRL 30 lat dla kobiet i 35 lat dla mężczyzn bez względu na wiek.
15. Zrównać renty i emerytury starego portfela do poziomu aktualnie wypłacanych.
16. Poprawić warunki pracy służby zdrowia, co zapewni pełną opiekę medyczną osobom pracującym.
17. Zapewnić odpowiednią ilość miejsc w żłobkach i przedszkolach dla dzieci kobiet pracujących.
18. Wprowadzić urlop macierzyński płatny przez okres trzech lat na wychowanie dziecka. [...]
21. Wprowadzić wszystkie soboty wolne od pracy. Pracownikom w ruchu ciągłym i systemie czterobrygadowym brak wolnych sobót zrekompensować zwiększonym wymiarem urlopu wypoczynkowego lub innymi płatnymi dniami wolnymi od pracy.

BITWA WARSZAWSKA 1920

Skąd wziął się termin „Cud nad Wisłą"

Wrodzy Piłsudskiemu zwolennicy Narodowej Demokracji (endecy) od początku usiłowali odebrać jemu i Rozwadowskiemu autorstwo i kierownictwo tego wielkiego militarnego zwycięstwa. W swojej antypiłsudczykowskiej propagandzie zaczęli więc używać fałszującego historię terminu „cud nad Wisłą".

Co ciekawe na forum Sejmu tego sformułowania użył po raz pierwszy w mowie sejmowej ówczesny "prezydent ministrów" Wincenty Witos. Stamtąd przedostały się one do prasy zagranicznej.

Rzeczywistym autorem tych słów był zaciekły wróg Piłsudskiego poseł i redaktor endek Stanisław Stroński, który w przeddzień generalnego ataku bolszewików na Warszawę w artykule „O cud nad Wisłą" przypomniał w "Rzeczpospolitej" dni Francji z września roku 1914, gdy Niemcy parli na Paryż i gdy „stał się ów "Cud nad Marną" - zwycięstwo wojsk marszałka Jacquesa Joffre nad Prusakami". Profesor Stroński przypomniał ówczesną niespodziewaną odmianę losu, jakiej doznała Francja i wyraził niezłomną ufność, że i u nas stanie się podobny cud i zwać go będziemy "Cudem nad Wisłą".

Pije endek do endeka

Reportaże z pól bitewnych, które później ukazały się w formie książki pod tytułem „Cud Wisły" napisał inny znany endek - pisarz i krytyk literacki Adam Grzymała-Siedlecki. W jednym z reportaży czytamy: „Rozpoczęła się trzydniowa bitwa pod Nasielskiem, którą bolszewickim siłom wydał gen. Sikorski. Bitwa ta miała olbrzymie zadanie. Nasielsk stanowił jakby podstawę północnego frontu wroga. Dopóki Nasielsk był w mocnym władaniu Czerwonej Armii, dopóty mogła bezkarnie rozlewać się na Zachód, hen aż po Toruń. Nasz sztab generalny postanowił uderzyć w to właśnie serce sowieckiej siły.

Bitwa była zażarta i wiele ofiar nas kosztowała, bolszewicy wiedzieli bowiem, co im grozi, gdy tu poniosą klęskę. Nie zdołali się jednak obronić. Wojska nasze przerwały ich front, wbiły się klinem między prawe, a lewe ich skrzydło i nie dając się im opamiętać zaczęły ich zagarniać okrążeniem. Hordy sowieckie rzuciły się do ucieczki, lewe skrzydło popędziło na Grodno, drugie zaś znalazło się w pozycji beznadziejnej; po odbiciu przez nas Nasielska i po błyskawicznym marszu na Nasielsk wprost na północ - wszystkie drogi odwrotu dla wroga działającego pod Włocławkiem, Płockiem, Sierpcem i Mławą - wszystkie te drogi były dla niego cudem odcięte!"

W latach późniejszych określenie „cud nad Wisłą" eksponowane było przez enedecję dla osiągnięcia celów politycznych. Piłsudczycy bardzo nie lubili określenia „cud nad Wisłą", gdyż w ich mniemaniu wskazywanie na udział sił nadprzyrodzonych podważało zasługi Józefa Piłsudskiego w bitwie warszawskiej.

Endecja podczas rocznicowych obchodów nadawała im charakter religijny i eksponowała postać ks. Ignacego Skorupki. Ludowcy podkreślali zaś znaczenie Wincentego Witosa, który w trudnym okresie był premierem Rządu Obrony Narodowej.

„Cudowna" radiostacja

Okazuje się jednak, że Bitwa Warszawska miała swój akcent religijny. Jednym z ważniejszych jej epizodów było bowiem zdobycie sztabu 4. armii sowieckiej przez polski 203 Pułk Ułanów. Przechwycono kancelarię armii, magazyny i jedną z dwóch sowieckich radiostacji, służących Rosjanom do łączności z naczelnym dowództwem w Mińsku. Polacy wiedzieli, że w tym czasie druga z radiostacji była wyłączona, ponieważ przemieszczała się w inne miejsce. W tym czasie dowódca frontu Michaił Tuchaczewski wydał 4 Armii rozkaz zawrócenia na południowy wschód i uderzenia na armię gen. Sikorskiego, który walczył pod Nasielskiem.

Szybkie i skuteczne rozszyfrowanie tego rozkazu przez Polaków umożliwiło przeanalizowanie sytuacji i doprowadziło do podjęcia błyskawicznej decyzji przestrojenia nadajnika warszawskiego na częstotliwość sowieckiej radiostacji i rozpoczęcie skutecznego zagłuszania znacznie odleglejszych nadajników z Mińska, dzięki czemu druga z sowieckich radiostacji, którą 4 Armia dysponowała, po jej uruchomieniu w nowym miejscu, wciąż nie była w stanie odebrać rozkazów Tuchaczewskiego. Warszawa bowiem na tej samej częstotliwości nadawała przez dwie doby bez przerwy teksty...Pisma Świętego.

Dlaczego bolszewikom zaserwowano akurat ewangelizację? To proste Pismo Święte było jedynym dostatecznie obszernym tekstem, które ad hoc udało się dowództwu Cytadeli, gdzie mieścił się polski nadajnik, dać radiotelegrafistom do nieustannego nadawania.

40. Pielgrzymka Ludzi Pracy na Jasną Górę

17-18 września 2022 r.

Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska informuje, że organizowana jest jubileuszowa 40. Pielgrzymka Ludzi Pracy.

Wyjazd do Częstochowy - 17 września (sobota) o godz. 12.30 z parkingu pod siedzibą ZR przy ul. Traugutta 52.

Powrót do Radomia - 18 września (niedziela) ok. godz. 18.00.

Koszt wyjazdu - 60 zł/os. Zapisy w siedzibie ZR u kol. Małgorzaty Godzińskiej do 12 września. Liczba miejsc ograniczona.

Związkowe poczty sztandarowe jadą na koszt ZR.

Z OŚWIATY

Oświatowa „Solidarność" negatywnie o zmianach w Karcie Nauczyciela

Głównym efektem zmian w Karcie Nauczyciela będzie utrwalenie negatywnej selekcji do zawodu – oceniają przedstawiciele KSOiW. Wskazują, że nowe przepisy zostały wprowadzone bez dialogu społecznego, a resort edukacji nie realizuje porozumienia podpisanego z oświatową „Solidarnością" w 2019 roku.

Ustawę zmieniającą Kartę Nauczyciela prezydent Andrzej Duda podpisał 12 sierpnia. Zdaniem przedstawicieli KSOiW minister Czarnek nie prowadził dialogu, a teraz w mediach manipuluje informacjami i przekazuje półprawdy.

Zgodnie z nowelizacją o 345 zł brutto wzrosną wynagrodzenia zasadnicze nauczycieli stażystów. Natomiast wynagrodzenia nauczycieli kontraktowych będą wyższe o 257 zł brutto. Gdyby te grupy zawodowe nie dostały teraz tych pieniędzy, od 2023 musiałyby dostać dodatek wyrównujący do poziomu płacy minimalnej. Trudno więc mówić o realnym wzroście płac. Nowela nie przewiduje żadnych podwyżek dla nauczycieli mianowanych i dyplomowanych, a stanowią oni ponad 70 proc. ogółu nauczycieli.

W zmienionej Karcie Nauczyciela nie znalazł się ani jeden zapis, który odwoływałby się do porozumienia podpisanego w 2019 roku przez oświatową „S" z przedstawicielami rządu. Dotyczyło ono powiązania nauczycielskich pensji z przeciętnym wynagrodzeniem w gospodarce. Efektem takiej polityki płacowej prowadzonej względem nauczycieli jest negatywna selekcja do zawodu. Zmiany wprowadzone do Karty Nauczyciela, ani tego trendu nie zatrzymają, ani nie odwrócą.Nowelizacja wprowadza także zmiany w ścieżce awansu zawodowego. Likwiduje stopnie nauczyciela stażysty i kontraktowego, zostawiając mianowanego i dyplomowanego. Tym samym skróceniu ulega czas potrzebny na zdobycie najwyższego szczebla zawodowego. Nowo zatrudniane osoby będą otrzymywały status nauczycieli początkujących, a o umowę o pracę na czas nieokreślony będą się mogły ubiegać dopiero po dwóch latach. Podczas przygotowania do zawodu będzie się nimi opiekował mentor, czyli nauczyciel z dłuższym doświadczeniem zawodowym, wyznaczony przez dyrektora szkoły. Nowe przepisy obligują także nauczycieli do przepracowania jednej dodatkowej godziny w tygodniu. Ma ona zostać poświęcona na konsultacje z rodzicami i uczniami. Za tę dodatkową pracę nauczyciele nie otrzymają wynagrodzenia. W ocenie związkowców jest to powrót do tzw. „godzin karcianych" wprowadzonych przez poprzednią koalicję rządzącą. Przedstawiciele „S" przypominają, że PiS krytykował godziny karciane i zlikwidował je po dojściu do władzy. Teraz sięga po niemal identyczne rozwiązanie.

Z żalem zawiadamiamy, że nasze związkowe szeregi opuścił

Kol. LESZEK TWOREK

długoletni członek i przewodniczący Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność" w Polskim Tytoniu/Imperial Tobacco, b. członek Regionalnej Komisji Rewizyjnej

CZEŚĆ JEGO PAMIĘCI !!!

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Zarząd Regionu
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska

Z żalem zawiadamiamy, że nasze związkowe szeregi opuściła

Kol. BARBARA JURCZAK

Wieloletnia członkini pocztu sztandarowego TKK Pionki

CZEŚĆ JEJ PAMIĘCI !!!

Przewodniczący Zarządu Regionu
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska
Zdzisław Maszkiewicz
Zarząd Regionu
NSZZ "Solidarność" Ziemia Radomska
TKK NSZZ „Solidarność" Pionki

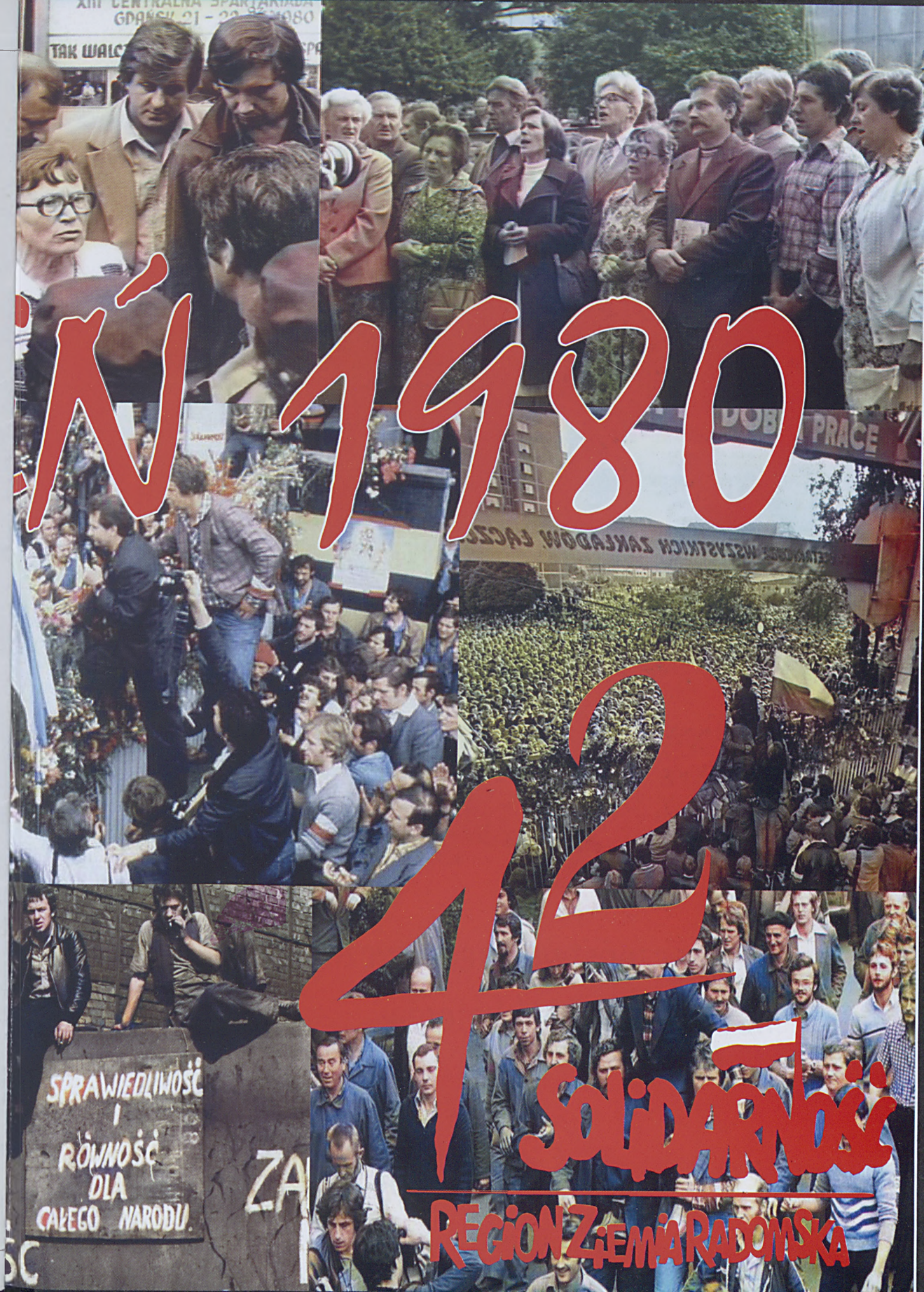

Enea

Bezpieczeństwo energetyczne, nowoczesność i ekologia

www.enea.pl/pl/enea-wytwarzanie

Adresy i telefony:
Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska
26-600 Radom ul Traugutta 52
e-mail: solidar1@radom.net solidar2@radom.net
telefony: centrala/sekretariat ZR - 483623804 tel./fax; sekretariat - wew. 21;
przew. Zdzisław Maszkiewicz - wew. 23, 601662 287; skarbnik Maria Górska - 605140560
wiceprzew. Krzysztof Kośla - wew. 26, 722394343; wiceprzew. Andrzej Wójcicki - 607279893
Nasze konto: Zarząd Regionu NSZZ „Solidarność" Ziemia Radomska PEKAO S.A. II O/Radom 23124032591111000030031542

Zespoły problemowe - wew. 26
Kasa - wew. 27
Zespół prawa pracy/Interwencji - wew. 28
Redakcja „Biuletynu" - wew. 29
Księgowość - wew. 30
Sekcje i Komisje Branżowe - wew. 31